

Gull til Gufrid

Bidrag fra
fredag 07. juli 2006
Sist oppdatert fredag 07. juli 2006

Latteren satt løst under helgas revyfestival på Nedre Berg Gård på Brøttum. Mest latter fikk lillehamringen Bjørn Kleiven. Han vant pris både for beste monolog og årets revynummer med sin bunadkledde sjefsbudeie Gufrid.

IMPONERTE: Hvis noen lurer på hva slags BH-størrelse Bjørn Kleiven bruker som Gufrid, så er det WorldCup... Latteren satt løst under helgas revyfestival på Nedre Berg Gård på Brøttum. Mest latter fikk lillehamringen Bjørn Kleiven. Han vant pris både for beste monolog og årets revynummer med sin bunadkledde sjefsbudeie Gufrid.

- Det ble full pott gitt, skikkelig moro, synes Bjørn Kleiven. Han er storfornøyd etter prisutdeling og rosende ord av revykongen sjøl. Dag Frøland.
- For meg var det stort bare å hilse på han, og når han i tillegg holdt tale for meg... det var ordentlig moro. Kleiven imponerte ikke bare revykongen. Juryen var helt enstemmig i sin avgjørelse.
- Gufrid skilte seg ut. Kleiven har en fantastisk mimikk og er ikke redd for å slippe seg løs. Hans spilleglede er fantastisk å se på og den smitter over på publikum, sier Svein Arild Hermanrud. Selv har han vært med på det meste innen revy og teater i Lillehammer, men det var første gang han satt i en jury.
- Det var et fantastisk arrangement! Ole Berg og gjengen hans skal ha ros for en godt gjennomført revyfestival. Alle var blide og hyggelige, sier Hermanrud.

Latterlig moro

For det var mye og kose seg med under revyfestivalen. Selve storbonden Ole Berg åpnet hele festivalen som Pavarotti fredag kveld. Med nyfarget hår og skjegg kom Italia plutselig svært så nære Lillehammer. Og da første skuespiller stripper til ei "bittelita badebukse", steg temperaturen i gildehalden til italienske tilstander den også. Med nordbygdas damemagnet i elverket, EI-vis og surrealistisk dansemoro fra ungdomslaget Henrik Wergelands minde på Fåberg var lattermusklene allerede godt trent. Ikke alle tekstene var like gjennomarbeidet, og noen sketsjer hadde hatt godt av litt strammere regi, men slik skal det være på en festival. Det skal være noe for en hver smak. Og det er ikke bare barnehagebarn som ler godt av tiss og bæsj.

Det var mye moro, men fredagens store høydepunkt var uten tvil Lillehammers egne sjefsbudeie, Gufrid. Hun tok en liten gjesteopptreden under Kara fra Rudsbygdas strålende sang Mopedskysen, før hun entret scenen med sin monolog. Gufrid fra stusslistugu tok publikum fra første stund og kunne fortelle at hun for anledning hadde fylt opp øvre del av bunadsskjorta med helgefyll. Til vanlig var puppene litt mindre, med andre ord flatfyll til hverdags... Mulig Gufrids brede appell blant publikum skyldes at hun snakker en blanding av de fleste dialektene i Gudbrandsdalen.

- Jeg får støtte av alle mållagene som fins, men dialekta er en så god blanding at jeg itte skjønner en dritt sjøl, sa budeia, før hun la ut om sin siste oppfinnelse – tova truse.
- Det er en god kombinasjon av sanitetsbind og truse. Den har så god sugeevne at jeg har fått nedsunken livmor!

Selv Ivar Grønhella i juryen lo mens han brøt ut i spontan applaus.

- Jeg burde kanskje ikke vist så tydelig hva jeg mente, men det var så bra, mente han. Også juryforman Svein Asklund fra norsk revyfaglig senter på Høylandet mente mange av numerne kunne hevdet seg under NM på Høylandet til neste år. For dette var en slags kvalifisering til den sagnomsuste revyfestivalen på Høylandet. De beste fra fredagens forestilling og de beste fra lørdagens forestilling, kom til finalen lørdag kveld, der blant annet Kara fra Rudshøgda ble direkte kvalifisert da de vant beste revyviser, og Bjørn Kleiven vant to priser, og kvalifiseringsplass med Gufrid. For det er ingen tvil om at Kleiven stortrives på scena.
- Hele arrangementet var veldig bra, jeg koste meg virkelig, sier han. Gufrid jubilerer til neste år (15 år), men det er første gang Kleiven konkurrerer med budeia.
- Når du har holdt på ei stund er det ekstra moro å få tilbakemelding fra folk som er proffe. Det juryen sa var en skikkelig inspirasjon. For det er ikke enkelt å konkurrere med humor. Vanligvis får Gufrid prate i 30 minutter, men nå måtte jeg korte det ned til fire.
- Det virket som du improviserte en del
- Jeg hadde ikke skrivi en setning! Nitti prosent var ren improvisasjon, så selv om jeg i utgangspunktet skulle framføre det samme lørdag kveld som jeg gjorde under kvalifiseringen fredag, ble det to helt ulike forestillinger, ler Kleiven, som også fikk seg et tårevått oscarøyeblikk på scena.
- Jeg fikk holde tale der jeg takka mor og far min. De har alltid backa meg opp, og fortjente en takk.